

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **V. M.**
bytem C. B., K.

proti

žalovaným: **1) Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5
2) Ministerstvo zemědělství
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1
3) Státní pozemkový úřad
sídlem Husinecká 1024/11A, 130 00 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 11. 11. 1996, č. j. ÚO – SZ/1 – 96, a žalobách na náhradu škody a uložení povinností vydat nemovitosti, uhradit náhradu za vymýcený les a předložit listinu

t a k t o :

I. Žaloby se odmítají.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou osobně dne 10. 7. 2018, domáhá (ad 1) podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství, územního odboru v Rakovníku, ze dne 11. 11. 1996, č. j. ÚO – SZ/1 – 96 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný 2) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Okresního úřadu v Rakovníku (dále jen „okresní úřad“) ze dne 7. 8. 1996, č. j. 18/96. Tímto rozhodnutím okresní úřad zamítl návrh žalobce, aby bylo uloženo Zemědělskému družstvu M. Ž. složit kauci podle § 3 odst. 1 zákona č. 39/1993 Sb., o pokutách a kaucích za nedodržování zákonů upravujících transformaci zemědělských družstev a nápravu majetkových křivd v oblasti vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon č. 39/1993 Sb.“).
2. V dalších částech svého podání se pak žalobce domáhal (ad 2) „*protokolárního předání všech nemovitostí u č.p. X M. Ž. v majetku navrhovatele*“, (ad 3) „*předložení dobové výjimky ze zák. č. 229/1991 Sb., v dalších znění o využití nemovitosti bydlení č.p. X*“, (ad 4) „*uhrazení v plné výši škody vzniklé na nemovitostech přínáležajících k č.p. X – způsobené uživateli*“, (ad 5) „*uhrazení vzniklé škody a úroků z prodlení od roku 1993*“ a (ad 6) „*uhrazení nároku za vymýcený les Lesy ČR, dřívě u č.p. X za totality*“. Požadavek ad 6 směřoval výhradně vůči žalovanému 3) označenému jako „*Pozemkový úřad Praha*“, požadavek ad 2 nesměruje vůči žádnému ze žalovaných, požadavky ad 3 až ad 5 pak míří vůči všem žalovaným.
3. Pokud jde o označení žalovaných, soud konstatuje, že v souladu s § 69 s. ř. s. je třeba za žalovaného v případě žaloby proti napadenému rozhodnutí považovat žalovaného 1), na nějž přešla působnost žalovaného 2), který původně napadené rozhodnutí vydal, v souvislosti se zrušením okresních úřadů. Ve vztahu k dalším žalobním požadavkům však soud ponechává mezi

žalovanými i žalované 2) a 3), v posledním případě pouze upravil označení žalovaného 3) do souladu se současnou organizační strukturou státních orgánů odpovídajících za realizaci restitucí (srov. zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů).

4. V první řadě se soud musel zabývat otázkou, zda jsou splněny procesní podmínky pro meritorní projednání žalob soudem ve správním soudnictví.
5. Pokud jde o napadené rozhodnutí, zde soud musí konstatovat, že žalobce není aktivně legitimovanou osobou k podání žaloby proti rozhodnutí o neuložení kauce, neboť do subjektivních práv a povinností navrhovatele rozhodnutí o neuložení kauce nezasahuje. Uvedený závěr potvrzuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 8 As 140/2014-22, na jehož odůvodnění, jež plně dopadá i na případ žalobce, soud odkazuje. V souladu s jeho závěry tak bylo namístě žalobu proti napadenému rozhodnutí odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Bylo tak nadbytečné blíže posuzovat otázku včasnosti žaloby, jejímž vyústěním by nepochybně taktéž bylo odmítnutí žaloby jakožto opožděné.
6. Přípustné pak nejsou ani další žalobní požadavky uplatňované žalobcem. Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. totiž soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.
7. Požadavek na poskytnutí náhrady za vymýcený les bylo namístě uplatnit v zákonných lhůtách jako restituční nárok podle § 20 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o půdě“). V případě, že snad bylo o takové žádosti vydáno negativní rozhodnutí příslušným správním orgánem – aktuálně je jím žalovaný 3) – bylo na žalobci, aby se včas domáhal nahrazení takové rozhodnutí rozhodnutím soudu v řízení podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Obdobnou cestou se mohl žalobce v zákonných lhůtách domáhat vydání nemovitostí, popř. nahrazení zamítavého restitučního rozhodnutí rozhodnutím soudu.
8. Požadavek na náhradu škody a úroků z prodlení pak žalobce může (po předchozím marném uplatnění požadavku postupem podle § 14 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti státu za škodu“) uplatnit žalobou v řízení podle části třetí o. s. ř.
9. K žalobním návrhům ad 2 až ad 6 tak soud konstatuje, že není příslušný k jejich projednání a musí je odmítnout podle § 46 odst. 2 s. ř. s. Uvedené požadavky (náhradu škody s příslušenstvím; v případě předchozího negativního vydání restitučního rozhodnutí též požadavek na vydání nemovitých věcí a náhrady za mrtvý inventář) může žalobce uplatnit do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení žalobou u místně příslušného okresního soudu. Podá-li žalobce žalobu v uvedené lhůtě, bude se na ni pohlížet, jako by byla podána v den, kdy Krajskému soudu v Praze došla odmítnutá žaloba (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).
10. Soud ve správním soudnictví konečně nemůže projednat ani žalobní požadavek na vydání listiny – dobové výjimky ze zákona o půdě. Jednak žalobce požaduje její předání soudu, takže uvedený návrh ad 3 se jeví být spíše procesním návrhem soudu na vyžádání listinného důkazu pro účely soudního řízení o jiném žalobním požadavku. V situaci nepřipustnosti uplatněných žalobních požadavků však o takovém procesním návrhu není důvodu rozhodovat.

11. Pokud by nicméně žalobce předložení takové listiny požadoval jakožto samostatný žalobní návrh, soud konstatuje, že poskytnutí jejího textu, existuje-li taková listina, se žalobce může domáhat např. žádostí o poskytnutí informace směřovanou povinnému subjektu, který takovou listinou disponuje. Správní soud by takovou povinnost mohl uložit povinnému subjektu pouze v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, jímž byla taková žádost žalobce zamítnuta (srov. § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů). Žalobce však žádným způsobem nenaznačil, že by jeho žaloba směřovala proti takovému rozhodnutí, soud proto požadavek ad 3 hodnotí pouze jako důkazní návrh.
12. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. července 2018

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu